

KĀ MUMS GAIDĪT?

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Mat. 24:35-25:46, 2. Pēt. 3. nod., Jēk. 2:14-26, Jāņa 4:35-38, 1. Kor. 3:6-8, Atkl. 21:1-4.

ATMIŅAS PANTS:

“Gara dedzībā un kalpošanā Kungam nemitējieties būt uzcītīgi, priecādamies cerībā, izturēdami ciešanās, pastāvēdami lūgšanās. Esiet izpalīdzīgi svētajiem viņu vajadzībās, tiecieties būt viesmīlīgi!”

Bairākus gadus pirms Sanfrancisko zemestrīces 1906. gadā septītās dienas adventistu draudzes Sanfrancisko un Oklendā, Kalifornijā, bija ļoti aizņemtas. Draudzes locekļi bija iesaistīti slimo un trūkcumcietēju apmeklēšanā. Viņi atrada mājas bāreņiem un darbu bezdarbniekiem. Viņi aprūpēja slimos un mācīja Bībeli no mājas uz māju. Viņi izplatīja kristīgo literatūru un mācīja veselīgu dzīvesveidu. Draudzes arī vadīja skolu bērniem draudzes nama pagrabstāvā. Tika uzturētas strādnieku mājas un medicīnas misija. Viņiem bija veselīgas pārtikas veikals kopā ar veģetāro kafejnīcu. Draudzes locekļi sāka misijas darbu uz kuģiem vietējā ostā, un viņu mācītāji vadīja sanāksmes lielās zālēs pilsētā.

E. Vaita nosauca šīs draudzes par diviem “bišu stropiem”, un viņu savīlņoja to darbs (Advent Review and Sabbath Herald, July 5, 1900). Kāds spēcīgs piemērs tam, ko mums vajadzētu darīt un ko mēs varētu darīt jau tagad, gaidot Kristus otro nākšanu! Mūsu Kungs atgriezīsies, mēs to zinām. Izšķirošais jautājums mums ir: ko mēs darām gaidot?

No šīs atbildes atkarīgs dvēseļu liktenis.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 24. septembrī.

Gaidot Jēzu

Mācekļi tikko bija apbrīnojuši godības pilno ainu, saules stariem apmirdzot templi. Jēzus, gribēdams pievērst viņu uzmanību notikumiem, ar kuriem kristīgā draudze sastapsies tuvākajā nākotnē un gala laikā, atklāja viņiem daļu no tā, sakot: "Vai jūs visu šo redzat? Patiesi es jums saku: te akmens uz akmens netiks atstāts, kas netiktu nopostīts." (Mat. 24:2) Pārsteigti par Viņa teikto mācekļi jautāja: "Saki mums, kad tas notiks, un kāda būs tavas atnākšanas un laika piepildījuma zīme?" (Mat. 24:3) Mat. 24:4-31 Jēzus viņiem atklāj lietas, ko gaidīt notiekam pasaulē pirms Viņa atgriešanās.

Atklājot zīmes, Jēzus brīdina: "Bet tas vēl nav gals" (Mat. 24:6) un ka "tas viss būs tikai dzemdību sāpju sākums" (Mat. 24:8). Tieša atbilde uz mācekļu jautājumu izskan 14. pantā: "Un šis Valstības evaņģēlijs tiks pasludināts visā pasaulē par liecību visām tautām, un tad nāks gals." (Mat. 24:14)

Šajā sarunā pirmie 35 panti Mateja evaņģēlijā motivē mūs uztvert šīs zīmes nopietni, bet Jēzus arī pastāsta mums, kā mums gaidīt "laika piepildījumu" (Mat. 24:3). Citiem vārdiem, mēs nesēžam vienkārši un negaidām Viņa nākšanu tā, kā sēž autobusa pieturā un gaida autobusu. Nē, mums ir daudz darāmā, gaidot Kunga otro nākšanu.

Izlasī Mat. 24:36–25:46. Katrā no šīm līdzbām ir runāts par to, ko Dieva ļaudīm vajadzētu darīt, gaidot Jēzus otro nākšanu. Apkopo būtiskāko, ko Kungs mums šeit pasaka. Tad jautāsim sev gan katrs personīgi, gan kā draudze: Cik labi mēs sekojam Kunga norādījumiem katrā no šīm līdzbām? _____

Jēzus šeit sāk skaidrot Saviem mācekļiem, kā Viņa patiesie sekotāji gaidīs Viņa atgriešanos. Šajā laikā Jēzus mācekļi būs vienmēr gatavi. Viņi parādīs mīlestību, rūpes un cieņu cits pret citu gaidot. Viņi būs modri, sagatavoti uz priekšu un atbildīgi par savu garīgo stāvokli. Viņi vairos resursus, ko Dievs ir ielicis viņu rokās, ieguldīs talantus un naudu Dieva lietā, cienīs sava mīlošā Dieva patieso raksturu un rūpēsies par "šiem vismazākajiem".

Atmoda un reformācija gaidīšanas laikā

Izlasi 2. Pēt. 3. nodaļu. Apkopo šajā nodaļā sniegtās mācības par atmodu un reformāciju. Kā šie panti iederas tēmā, ko mēs esam pētījuši visu ceturksni?

Dieva ilgas ir, lai "visi grēku nožēlā atgriežas" (2. Pēt. 3:9). Lai gan mēs nevaram izdarīt Svētā Gara darbu, vedot ļaudis pie nožēlas, mēs esam aicināti aizsniegt viņus ar glābšanas vēsti, kas, ja tā tiks pieņemta, vadīs pie nožēlas.

Arī mums kā draudzes locekļiem ir jābūt ar nožēlas attieksmi. Nožēla ir daļa no atmodas un reformācijas procesa. Atmoda nozīmē atgriezties pie dzīvības, būt atjaunotam. Reformācija nozīmē tikt pārveidotam – būt jaunam radījumam (2. Kor. 5:17). "Patiesas dievbijības atmoda mūsu vidū ir vislielākā un visspie-došākā no visām mūsu vajadzībām. Meklēt to vajadzētu būt mūsu pirmajam darbam." (E. Vaita "Izmeklētas vēstis" 1. sēj., 121. lpp.)

Vakardienas tēmā teiktais par to, kā mums vajadzētu gaidīt, ilustrē atmodas un reformācijas nosacījumus un iznākumu. Piemēram, visām 10 jaunavām bija jāatmostas no miega (Mat. 25:1-13). Nesaprātīgajām jaunavām bija nepieciešams vairāk Svētā Gara viņu dzīvē. Kad mēs pazemojamies Dieva priekšā, mirdinām savu veco dabu, nesavtīgi lūdzam, pētām Dieva Vārdu un mīloši dalāmies ar citiem mīlestības vārdos un darbos, mēs varam uzņemt vairāk Svētā Gara vēlā lietus spēkā. Tomēr ir iespējams stundām ilgi pētīt Biblii un vienalga būt savtīgam cilvēkam. Mēs varam lūgt pēc atmodas un vēlā lietus, bet savtīgi gribēt to tikai sev. Atmoda vienmēr vada pie nesavtīgām rūpēm par citiem. Kad mēs būsim piepildīti ar Svēto Garu, mēs tiksim pārveidoti par dedzīgiem mācekļiem, vērstiem uz misiju un kalpošanu.

Mums ir nepieciešama atmoda un reformācija lūgšanās, Bībeles izpētē un savās lūgšanās pēc Svētā Gara izliesanos vēlā lietus pārpilnībā. Bet mums kā draudzei ir vajadzīga atmoda un reformācija attieksmē un metodēs. Mums ir vajadzīga atmoda un reformācija attieksmē un rīcībā pret "šiem vismazākajiem". Par to mēs esam runājuši visu šī ceturkšņa tēmu.

Kā mēs varam pasargāt sevi no pašapmierinātības attiecībā uz Jēzus otro nākšanu? Tas ir, gadiem ejot, kā mēs savā priekšā varam vienmēr turēt dzīvu drīzas Kunga atgriešanās realitāti? _____

Draudzes misija gaidīšanas laikā

Izlasi Jēk. 2:14-26. Kādos veidos šie panti apkopo, kas mēs esam un kāpēc mēs esam šeit? _____

Svētdienas pētījumā mācekļi uzsāk sarunu, norādot uz tempļa celtņu skaistumu. Jēzus pievērs viņu uzmanību draudzes stāvoklim un tās misijai bojā ejošajā pasaulē. Fakts ir tāds, ka draudze pastāv tāpēc, ka ir misija, nevis otrādi.

Septītās dienas adventistu draudzes misija, kā tā izteikta Ģenerālkonferences "Darba kursā" ("Working Policy") (A 05) ir: "Darīt par mācekļiem visas tautas, nododot mūžīgo evaņģēliju [valstības evaņģēliju (Mat. 24:14)] Atkl. 14:6-12 triju eņģeļu vēsts kontekstā, vadot viņus pieņemt Jēzu kā personīgo Glābēju un pievienoties Viņa atlikuma draudzei, pamācot viņus kalpot Viņam kā Kungam un sagatavojot Viņa drīzajai nākšanai." Sludināšana, mācīšana un dziedināšana ir ierosinātās metodes šīs misijas īstenošanai. Zem "dziedināšanas" "Darba kursā" teikts: "Apstiprinot Bībeles principus cilvēka labklājībai, mēs padarām veselības saglabāšanu un slimu dziedināšanu par prioritāti un, kalpojot trūcīgajiem un apspiestajiem, sadarbojamies ar Radītāju Viņa līdzjūtības pilnajā atjaunošanas darbā."

Šis ceturksnis sākās ar domu, ka Jēzus grib atjaunot Savu līdzību cilvēcē un piešķirt spēku mums kā Viņa sekotājiem būt instrumentiem mūsu sabiedrības vispārējā atjaunošanā. "Pasaulei šodien ir vajadzīgs tas pats, kas pirms 1900 gadiem – Kristus atklāsmē. Ir vajadzīgs lielais reformas darbs, un tikai Kristus žēlastībā fiziskās un garīgās atjaunošanas darbs var tikt paveikts." (E. Vaita "Kristus dziedinošā kalpošana" 143. lpp.)

Pēc kāda semināra noklausīšanās par Jēzus kalpošanu Viņa gala laika draudzei kāds draudzes loceklis izteica šādu apgalvojumu: "Mūsu pasaules daļā mēs neesam ļoti atvērti jaunām idejām un jaunām metodēm, kā kaut ko darīt. Tas, ko mēs dzirdējām šajā nedēļā par sekošanu Jēzus kalpošanas metodei, patiesībā nav nekas jauns. Tā ir veca doma. Mēs tikai to esam aizmirsuši."

"Ticība bez darbiem ir mirusi." Kā tu esi atklājis realitāti par to, cik cieši ir saistīta ticība ar darbiem? Kādos veidos darbi vairo tavu ticību? _____

Sagatavošanās pēdējai pļaujai gaidīšanas laikā

Savā mācībā par valstību Jēzus izmantoja lauksaimniecības terminoloģiju, kā tas bija norādīts 5. tēmā. Kā mēs redzējam, zemkopība nav tikai viens notikums. Tas ir pacietīgs process! Tas ir cikls, kas regulāri atkārtojas dažādās pakāpēs ar dažādiem pienākumiem dažādiem cilvēkiem dažādos laikos. Mums ir jābūt atvērtiem Svētā Gara vadībai un Dieva aizgādībai attiecībā uz to, kā Kungs var mūs izmantot augsnes sagatavošanas, sēklu sēšanas un ražas novākšanas procesā.

Izlasi Jāņa 4:35-38. Kādi salīdzinājumi šeit ir izmantoti, un kāda šeit ir vēsts mums attiecībā uz to, kā mums vajadzētu strādāt citu labā? _____

Fakts ir tāds, ka mēs nepazīstam cilvēku sirdis. Mēs nezinām, kā Svētais Gars ir strādājis viņu dzīvēs. Mēs varam raudzīties uz dažādiem cilvēkiem un domāt, ka viņiem ir jānoiet tāls ceļš, lai būtu gatavi pļaujai, lai gan patiesībā viss, kas viņiem ir nepieciešams, ir nodoties Jēzum. Par katra cilvēka prātu un sirdi notiek cīņa, un Dievs aicina mūs palīdzēt cilvēkiem izvēlēties Viņu.

Izlasi 1. Kor. 3:6-8. Kāda ir šeit dotā vēsts mums cilvēku aizsniegšanas kontekstā? _____

Savā ziņā Pāvils šeit pasaka to, ko Jēzus pateica iepriekšējā piemērā. Cilvēku aizsniegšanas darbs ir līdzīgs zemkopja darbam. Mēs varbūt nedarām visi vienus un tos pašus darbus, bet šis darbs tik un tā ir svarīga daļa cilvēku aizsniegšanas un dvēseļu mantošanas procesā. Lai gan Dievam ir jāizmanto mūs dažādos apmēros, galu galā tikai Dievs ir tas, kas var atgriezt dvēseli.

Kā mēs varam mācīties būt pateicīgi un pazemīgi, lai arī kādu lomu Dievs mums ir iedevis šajā kalpošanas procesā? Kāpēc tā patiešām ir priekštiesība?

Gaidīšana beigusies

Pirms daudziem gadiem Čārlzs Dikenss uzrakstīja grāmatu ar nosaukumu "Stāsts par divām pilsētām". Šīs divas pilsētas bija Londona un Parīze. Vienā ziņā var teikt, ka arī Bībele ir stāsts par divām pilsētām. Šajā gadījumā pilsētas ir Bābele un Jeruzāleme.

Atkl. 14:8 un Atkl. 18. nodaļā apustulis Pāvils apraksta Bābeli. Tā ir bijusi dēmonu un Jauno garu mitekļis. Tā ir pavinājusi visas tautas uz garīgu netiklību. Tās liktenis ir nolemts, un tā ir pasludināta par "kritušu". Šī pilsēta, kas ir Jaunuma, atkrišanas un sacelšanās simbols, kādu dienu tiks sakauta un iznīcināta.

Izlasi Atkl. 21:1-4. Kā jaunā Jeruzāleme atšķiras no Bābeles? _____

Otrā pilsēta ir svētā pilsēta, jaunā Jeruzāleme, kas aprakstīta Atkl. 21. un 22. nodaļā. Šajā pilsētā dzīvo tie, kas ir izvēlējušies Līgavaini un atmetuši sātana un viņa sekotāju savtību un garīgo netiklību. Dieva žēlastībā atpestītie ir paklausījuši Viņa baušļiem un atspoguļojuši Jēzus ticību (Atkl. 14:12). Viņu pacietīgā izturība un viņu dedzība pieņemt Jēzus kalpošanu ļauj piedzīvot Debesu valstību jau uz šīs zemes. Viņi ir glābti ticībā Jēzum; tikai Viņa taisnība ir padarījusi viņus Debesu cienīgus. Viņu rūpes par "šiem vismazākajiem" (Mat. 25:40) ir bijusi ārēja šīs glābjošās ticības atklāsme.

Jēra asinīs (Atkl. 5. nod.) draudzes loma līdzjūtības pilnā atjaunošanā ir mainījies uz priecīgām svinībām (sk. Atkl. 5:13, 14). Šajā priecīgajā un svētajā pilsētā "Dievs noslaucīs visas asaras no viņu acīm, un nāves vairs nebūs, nedz bēdu, nedz vaimanu, nedz sāpju vairs nebūs, jo viss bijušais ir pagājis" (Atkl. 21:4). Ir atjaunots patiess miers. Ir notikusi pilnīga atjaunošana Dieva līdzībā – gan garīgi, gan fiziski. Lielā cīņā ir galā un no "vismazākā atoma līdz vislielākajai pasaulei, visas lietas – gan dzīvās, gan nedzīvās, savā neaizēnotajā skaistumā un pilnīgajā priekā pasludina, ka Dievs ir mīlestība." (E. Vaits "Lielā cīņā" 678. lpp.)

Izlasi Atkl. 22:21. Kādos veidos šis pēdējais Bībeles pants izsaka būtību visam, kam mēs ticam? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Mat. 5:16, Kol. 3:17; Ebr. 13:15, 16; izlasi E. Vaitas grāmatā "Laikmetu ilgas" nodaļu "Uz Eļļas kalna" 627.-636. lpp. un pārlasi "Vismazākajiem no šiem brāļiem" 637.-641. lpp.

Jēzus mums stāsta, kādas būs gala laika zīmes pirms Viņa atgriešanās, un tās nav patīkamas. Kari, karu daudzinašana, sērgas, un tā tālāk. Ja ļaudis bieži izmanto attaisnojumus ļaunumam, lai atmestu Dievu, viņiem noteikti tagad ir daudz aizbaidinājumu, un viņiem būs vēl vairāk aizbaidinājumu, tuvojoties laika galam. Tādējādi tas kļūst pat vēl izšķirošāks Dieva ļaudīm, kas sauc sevi par Viņa sekotājiem, kas atspoguļo Viņa raksturu pasaulei un palīdz cilvēkiem iegūt labāku priekšstatu par to, kāds ir Dievs. "Ja mēs pazemosim sevi Dieva priekšā un būsīm laipni, pieklājīgi, patīkami un žēlsirdīgi, tad mēs piedzīvosim simts pie patiesības atgriezušos cilvēkus tur, kur tagad ir tikai viens." (E. Vaita "Liecības draudzei" 9. sēj. 189. lpp.) Kāds vienkāršs, tomēr spēcīgs apgalvojums par misiju un kalpošanu citiem! Gaidot Jēzus otro nākšanu, Viņš gaida, kad Viņa draudzes locekļi sludinās un izdzīvos visu evaņģēliju, ieguldīs sevi un savus resursus Viņa darbā, mīlēs cilvēkus, cienīs viņus un rūpēsies par tiem, un atvērs savas dzīves Svētajam Garam Viņa pilnībā. Tā ir liecība, ko nevar iznīcināt visi pasaules argumenti.

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Grupā pārrunājiet, kā būtu dzīvot "Bābelē" un kā – "Jeruzālemē". Kāda būtu galvenā atšķirība starp šīm divām pilsētām? Tas ir, kur ir galvenā atšķirība – vai tajā, kā šīs pilsētas izskatās, vai kas tajās dzīvo?

2. Lielais kristiešu jautājums ir nav, vai darbiem ir kāda nozīme kristīgajā ticībā. Protams, ka ir. Taču galvenais jautājums ir: "Ja darbi nevar mūs glābt, tad kāda ir to loma kristīgajā ticībā?" Kā mēs atbildam uz šo jautājumu, īpaši cilvēku aizsniegšanas kontekstā un veidā, kā mēs kalpojam citu vajadzībām?

3. Kā mēs gaidām Jēzus atgriešanos? Tas ir, ko mēs darām savā dzīvē, kas padara reālu mūsu ticību Viņa otrajai nākšanai? Kāpēc mums ir jādzīvo citādi nekā tiem, kas netic otrajai nākšanai?